

Naps! 2/2004

Naps!

Tampereen
seitsemälaituksen
asetele- ja viestikortit

Kamat kiertoon!

Kunnollisen, käytetyn tavarankoti ei ole kaatopaikalla. Tamperealaiset tuntevat tämän hoksanneen, sen verran laajaa on paikallinen käytetyn tavarankauppa. Naps! lyöttäytyi kirpparikonkarin matkaan ja lähti tutustumaan tarjontaan tarkemmin.

Ykkössivu

- Käytetty tavara
kiertoon
- Oivalluksia
Moreeniasta

Kesäherkkuja
ilman sähköä

Päästökaupassa
kasvihuone-
kaasuja

Työpäivä

Uutisia

Naps!n vinkit

Tilaa lehti / Matti
Megawatti

Etusivu

Seitsemälaituksen
viestikortit

Pieneksi käyneet lastenvaatteet, yhteenmuuton myötä ylimääräiseksi nimetty pesukone, muotivillityksen jälkeen unohdetut rullaluistimet – sinulle ehkä tarpeetonta roinaa, jollekin toiselle päivän pelastus.

Onneksi Tampereelta löytyy kosolti paikkoja, missä käytetty tavara ja niiden tarvitsijat kohtaavat. Perinteisten kirpputorien lisäksi tavaransa voi kiikuttaa myyntiin erilaisiin second hand shop -liikkeisiin tai kierrätyskeskuksiin.

Kokenut kirppareiden kiertäjä **Hanna Koskenkorva** opasti Naps!n kaupungin käytettyjen tavaroiden myymälöihin. Esiteltäväksi poimittiin neljä paikkaa, joissa mukaan voi tarrata riemastuttavaa saalista.

Kirppareiden klassikko

Kierroksemme alkaa Laukontorin laidalta.

– Radiokirppis on Tampereen tunnetuimpia kirpputoreja, Hanna tietää.

Vuodesta 1995 toimineella kirpputorilla on 170 myyntipöytää, ja tarjolla tuntuu olevan ihan kaikkea – niin kuin kirppiksellä pitääkin. Eniten looseissa kaupataan vaatteita. Myös lastentarvikkeita, kirjoja ja levyjä piisaa.

– Parasta täällä on suuri valikoima: koska tahansa voi löytää jotain yllättävää, vinkkaa kirppiksen lähes viikoittain kiertävä konkari.

Radiokirppis on itsepalvelukirpputori, eli tavaroiden myyjä ei pöytien takana näy. He vuokraavat myyntipöydän sovituksi ajaksi, yleensä kuudeksi päiväksi kerrallaan, ja tuovat tuotteensa esille valmiiksi hinnoiteltuna. Varsinainen kaupanteko hoidetaan kassalla, joten tinkimistä ei täällä harrasteta sen enempää kuin missä tahansa marketissakaan.

Kassakoneen takana häirii **Malla Vuori**.

– Meillä käy satoja asiakkaita päivittäin, aivan laidasta laitaan. Suurin osa heistä on nuoria, hän ehtii kertomaan.

Samalla Vuori lataa kahvinkeitin. Radiokirppiksellä toimii pieni kahvila, jossa kupillisen kyytipojaksi voi nauttia vaikka kotona leivotun, viettelevän vaniljapullan.

Hanna arvioi, että useat Radiokirppiksellä myytävät tuotteet ovat kirpputorimittapuun mukaan melko kalliita.

– Näin keskeisessä ja suosituksa paikassa myyntipöytien vuokra ei ole kaupungin halvimpia. Sen vuoksi myyjät kai hinnoittelevat tavaransakin vähän yläkanttiin. Jos kaupaksi menee vähemmän tuotteita, niin tuleepahan edes vuokra katetuksi.

Hänen mielestään osa myyjistä taitaa hinnoitella tuotteensa tunnearvon mukaan.

– Jos hinta olisi kohdallaan, niin tavaraa saattaisi mennä kaupaksi enemmän, eikä silloin olisi tarvetta ylihinnoitteluun.

Second hand shopien aatelia

Jatkamme matkaa Tammelan puistokadulle. Silmät kiinnittyvät huolellisesti somistettuun second hand shopin näyteikkunaan, joka kutsuu tutustumaan nuorekkaaseen vaatevalikoimaan.

Kyseessä on [Kaunotar ja Kulkuri](#), eli kauppa, johon voi viedä myytäväksi naisten ja miesten vaatteita. Periaatteena on, että vaate on myynnissä kuukauden, ja jos se menee kaupaksi, raha tilitetään myyjälle. Liike hinnoittelee tuotteen yhdessä vaateen myyjän kanssa ja pitää osan hinnasta myyntipalkkiona. Jos kauppoja ei tule, ei synny kustannuksiakaan.

Hanna kehuu Kaunotarta ja Kulkuria siistiksi ja

persoonalliseksi putiikiksi.

– Täältä puuttuu kirpputorien tunkkaisen pölyinen haju.

Todella: vastaan tulvahtaa miellyttävä huonetuoksu, ja taustalla soiva Iskelmäradio kietoo kävijät kotoisaan tunnelmaan.

Kaupan sisustus jatkaa näyteikkunan lupaamaa raikasta ja selkeää linjaa. Vaatteet on aseteltu esille väljästi, värin ja koon mukaan. Jo yhdellä silmäyksellä selviää, onko tänään tarjolla jotain itselle sopivaa.

Tiskiltä tavoitettu liikkeen omistaja **Riikka Kangasmäki** kertoo,

että 12 vuoden aikana vakioasiakkaat ovat oppineet kysymään ”jotain minulle”.

– Tiedän jo vinkata tutuille asiakkailleni tietynlaisia vaatteita. Annan vaatteita myös vuokralle suklaapalkalla, hän nauraa.

Kaunottaren ja Kulkurin asiakkaat ovat pääosin nuoria, jotka tietävät tarkkaan, mitä päällensä laittavat. Sen vuoksi kauppaan ei kannata tarjota ihan mitä tahansa eikä kovin suuria kokoja.

– Valitettavasti jakkupuvut ja rouvavaatteet eivät käy kaupaksi. Meiltä etsitään trikookankaisia bilepaitoja, farkkuja ja tällä hetkellä printtikuoseja. Miehet hakevat 70-luvun nahkatakkeja, ja talvella niukkalinjaiset kelsiturkit vietiin käsistä, Kangasmäki luettelee.

Liikkeen mallisto on aina ajan tasalla. Koska varastotilat ovat pienet, otetaan myyntiin vain kulloisenkin sesongin tuotteita.

Kangasmäki kehuu kaupansa sijaintia erinomaiseksi.

– Täällä Tammelassa asuu sekä vanhuksia että opiskelijoita, joten myyjien ja ostajien tarpeet kohtaavat. Mummot tuovat muotia, joka kiinnostaa taas tämän päivän nuorisoa.

Hanna bongaa 70-luvun osastolta viiden euron kesähameen.

– Täällä hinnat tuntuvat olevan kohdallaan, hän hymyilee.

Urheiluvälineet edullisesti

Seuraavaksi pujahdamme Kalevan puistotielle. Käytettyjen urheiluvälineiden erikoisliikkeen, [Tamsportin](#), tunnistaa liikkeen edessä komeilevasta polkupyörien rivistöstä.

Sisältä löytyy erilaisia urheiluvälineitä siististi lajin mukaan ryhmiteltynä: ikkunalla esittävät kesäkauden kärkituotteet, rullaluistimet. Hyllyissä taas on pitkät rivit juniorikokoisia nappulakenkiä. Toisella seinällä on talviurheiluvälineitä, kuten luistimia ja laskettelusuksia, jotka kohta siirretään varastoon seuraavaa kautta odottamaan.

Tamsportin omistaja **Kai Hellen** painottaa, että kyseessä on erikoisliike eikä kirpputori. Hän kiteyttää toimintaperiaatteen seuraavasti:

– Ostamme, myymme, vaihdamme ja välitämme käytettyjä, hyväkuntoisia ja nykyaikaisia urheiluvälineitä. Tekstiilejä emme myy, koska ne poistuvat muodista niin nopeasti.

Liike avattiin tammikuussa, mutta Hellenin mukaan se on jo löydetty hyvin.

– Tällaiselle liikkeelle on ollut selvästi tarvetta. Pyrimme myymään vähän laadukkaampia tuotteita.

Hannan mielestä hinnat vaikuttavat kirpputorihintoihin verrattuna korkeilta.

– Toisaalta nämä voivat tosiaan olla hiukan tasokkaampia merkkituotteita, hän arvelee.

Hänen mielestään kauppa on oivallinen paikka hankkia urheiluvälineitä lapsille, jotka innostuvat milloin mistäkin lajista.

– Se käy äkkiä vanhempien kukkarolle, jos aina tarvitsee hankkia tuliterät varusteet.

Halpojen huonekalujen keskus

Päätämme kierroksemme Ratinan [kierrätyskeskukseen](#) Hatanpään valtatielle. Sieltä löytyy hulpeaa valikoima huonekaluja, kodinkoneita, vaatteita ja kodin käyttöesineitä. Tavara on peräisin ihmisiltä, jotka

haluavat omaisuudestaan eroon suuremmista vaivoista. He lahjoittavat tavarat kierrätykseen ilmaiseksi tai ottavat keskuksesta vaihdossa jotain samanarvoista.

– Tuntuu, kuin olisi loikannut ajassa taaksepäin, Hanna huokaa hypistellessään kirjavia kanavatöitä ja 80-luvun kassakonetta.

Kirpputoreihin verrattuna kierrätyskeskuksessa on paljon huonekaluja: myymälään on pinottu päällekkäin sohvia, nojatuoleja, kirjahyllyjä ja lipastoja. Kodinkonepuolella on useampi jääkaappi ja liesi, löytyypä sieltä astianpesukonekin. Tuotteita saa omakseen paitsi rahalla, myös vaihtokauppaa vastaan.

– Huonekalut noudamme asiakkaan kotoa ilmaiseksi, mutta kodinkoneista perimme pienen maksun. Meidän pitää varautua siihen, että kone ei asiakkaan lupauksista huolimatta toimi, jolloin se täytyy kuskata kaatopaikalle, kertoo vuorovastaava **Hannu Laine**.

Kaatopaikkakuntoista tavaraa ei kierrätyskeskuksen kuski kyytiinsä kelpuuta. Sen sijaan jotkin laitteiden pikkuviat voidaan keskuksessa korjata.

Kuusi vuotta toimineessa kierrätyskeskuksessa tiedetään myös, että tietokoneet eivät asiakkaille kelpaa.

– Emme enää ota niitä vastaan, vaikka ne toimisivatkin.

Valitettavasti ne vanhenevat niin nopeasti, että niistä ei pääse eroon, Laine selittää.

Hanna ei lämpene tämänhetkisellem huonekaluvalikoimalle.

– En varmaankaan ostaisi näistä mitään, vaikka hyvällä tuurilla täältä voisi löytyä todellisia helmiäkin.

Sen sijaan räikeänvihreä vyö tuo naisen kasvoille leveän virnistyksen. Ehkäpä täältä voisikin löytyä jotain vaatekaapin virkistystä? •

Moreenia pullistelee arkisia oivalluksia

[Lue lisää](#)

© 2004 Tampereen Sähkölaitos

